

Heimskendir franskir fiskakeyparar

um føroyskan fisk:

Tykkara laksur er tann besti

— men »for Guds skyld« oyðileggið nú ikki tykkara góða umdømi — varðveitið góðskuna

— Tit — føroyingar — hava allar møguleikar at selja eina l. floks vøru, um tit bert bera tykkum rætt at. Føroyar liggja geografskt so væl fyr, at her er nærum eingin dalking. Eisini eru oyggjar tykkara miðepil fyr einum mennandi laksastovni, sum keyparar á meginlandinum visa stóðugt størri áhuga.

Nakað soleiðis søgdu tey trý: Christian, Ketty og Kathrine PETROSSIAN í prát við blaðmannin á Tíðindablaðnum Sosialinum, tá tey nakað her fyr vitjaðu í Føroyum.

Petrossian er ein rættliga stór fyrítøka í Fraklandi, sum í dag hevur meira enn 80 fólk í arbeiði. Tey trý fólkin vórðu boðin at vitja í Føroyum av einum av solumonnum her heima, nevniliga Odmar Juul Samuelsen úr Klaksvík, sum hevur selt nakað av laks til fyrítøkuna.

Nú er ætlanin at henda stóra fiskakeyparfyrítøkan skal knýta enn størri handelsbond við Føroyar. M.a. hetta varð tosað um undir vitjanini, har tey trý fronsku fólkin eisini hittu Olaf Olsen fiskimálaráðharran, umboð fyr roykivirki og alisteðir í Føroyum.

Petrossian!

Men hvør er so henda fyrítøkan — PETROSSIAN kunnu vit fyrst spyrja! Jú, hon hevur høvuðsskrivstovuna í Paris. Umframt at keypa fisk frá øðrum og selja hann víðari, eigur fyrítøkan eitt stórt fiskavirki, har ymsar fiskavørur verða viðgjørðar og pakkaðar klárar til brúkaran. Harumframt eigur fyrítøkan ein av teimum størstu fiskahandlunum í franska høvuðsstaðnum.

Tað eru fyra systkin, sum eiga hesa fyrítøku. Christian og Ketty Petrossian eru tvey teirra, meðan Kathrine, ið eisini varð við í Føroyum, er Rona Christian.

Hon starvast eisini hjá fyrítøkuni.

Petrossian-fyrítøkan er rættliga víða kend fyr sinar dygdarvørur. Fyrítøkan hevur sum

fræmsta endamálið at keypa l. floks rávøru. Millum fiskavørurnar, sum fyrítøkan keypir, kunnu nevntast laksur, rogn, kaviarur o.a. Petrossian hevur m.a. einkarrætt til innflutning av øllum kaviari úr Sovjetsamveldinum. Haraftrat innflytir fyrítøkan meginpartin av tí villa norska laksinum, sum fraklendingar eta. Laksur er nevniliga ein rættliga nógv eftirspurd fiskavøra í Fraklandi. Í fjór innfluttu fraklendingar 22.000 tons av laks, mesta var villur laksur. Men nú er aldi laksurin eisini við!

Umdømið!

Og tað er júst her Føroyar koma inn í myndina. Petrossian hevur fingið nakað av laks úr Føroyum og eru tey so væl nøgd við góðskuna, at tey ynskja at økja um samarbeiði.

Christian Petrossian: — Vit eru hugað at keypa tykkara laks — bæði aldan og villan — um tit vilja lata okkum l. floks vøru. Tit kunnu — um tit vilja. Tann laksur, som eg havi sæð higartil, hevur verið »prima«. Men tit mugu vera ansin ikki at oyðileggja tykkara góða umdømi. Ti biðji eg tykkum — »for Guds skyld« sendið ikki vanaligan laks til ein keypara á meginlandinum. Lat ið so heldur vera við at senda nakað. Tit vita ikki, hvussu nógv tað kann oyðileggja fyr framtíðar samstarvið, at tit gerast líkasælir við góðskuna.

— Lat meg í hesum sambandi siga, at norðmenn, sum eru gitnir fyr sin laks, nú í seinastuni hava oyðilagt nógv fyr seg sjálvar. Teir hava gjørt alt fyr at sleppa við allan sin laks og hava tí sent alt á marknaðinum uttan mun til góðskuna. Tað fer at koma teimum afturum brekkur.

Alarar og fiskimenn mugu arbeiða saman

Ketty Petrossian er skjót at taka undir. Hon visir á, at nú føroyingar eru so nýggir á laksøknum

bæði við villum og aldam laks, so hava vit møguleikan at koma væl við frá byrjan.

— Vilja tit, so kann føroyskur laksur fáa umdømi sum tann besti í verðini. Men tað er av stórum týðningi, at alarar og fiskimenn arbeiða saman, soleiðis at ikki annar parturin sendur vána góðsku avstað — ella at tit kappast at undirbjóða hvørjum øðrum.

Prátið fer síðani frá laksinum. Tey tosa um hermetikvørur. Tað er nevniliga so, at Petrossian fyrítøkan í stóran mun handlar við hermetikvørur, eitt nú rognum, kaviari o.s. Tey bæði Petrossian-systkini visa á, at leiðin at ganga í dag hjá fiskivinnutjóðum er at fara meira burtur frá fyrstivørur og istaðin fara at framleiða hermetikvørur.

Petrossian-fyrítøkan er hugað fyr at samstarva við føroyingar á hesum øki eisini — eitt nú við at byggja upp vørumenning innan hermetik.

Rætt at byggja alingina út varðliga

Men hvat halda tit um nýggju føroysku alivinnuna spurdu vit at enda tey bæði, Ketty og Christian Petrossian:

— Tit eru í eini serstöðu. Liggja í einum øki, har so gott sum eingin dalking er av sjónum. Tit hava framúr góðar møguleikar fyr aling og fyr havbúnaði, ti bæði hitin í sjónum og fódurtilgongdin eru í lagi. Tá vit hoyra um menningina innan alingina í Føroyum, so halda vit, at tit hava borið tykkum klókt at við at ganga varðliga fram. Tit hava bygt alingina úr so líðandi og hava tí kunna lært av øllum teimum skeivleikum, sum aðrir hava gjørt, enda tey bæði í samrøðuni.

Tekst og myndir:
Jan Müller

Tey tosa um góðskuna á føroyskum fiskavørur og um møguleikan fyr utflutningi — í hesum forinum til Fraklands. Myndin er frá einum døgurða á Hotel Føroyum. Níðast siggja vit Leiv Johannesen, umboð fyr alisteðina Salmo, við hansara l. Ann Mari Samuelsen, síðani siggja vit Marnar Simonsen umboð fyr roykivirkið Sammfisk og við hansara l. Kathrine Petrossian úr Paris, síðani siggja vit Olaf Olsen, fiskimálaráðharran og Ketty Petrossian, ið eigur fyrítøkuna Petrossian og ovast er sjálvur Odmar Juul Samuelsen, solumaður, ið fekk ferðina hjá fronsku fiskakeyparunum í lag.

